Смрт фашизму — слобода народу!

СЛОБОДНА ВОЈВОДИНА

ОРГАН ЈЕДИНСТВЕНОГ НАРОДНО-ОСЛОБОДИЛАЧКОГ ФРОНТА ВОЈВОДИНЕ

Година IV, број 65 | Нови Сад, недеља, 14 јануар 1945 | Цена 25 фил. (10 д.)

АВНОЈ је самоникла, грандиозна творевина демократије и братског јединства народа Југославије, а не творевина једног човека, политичара или партије

РАТНИ ИЗВЕШТАЈ ВРХОВНОГ ШТАБА НОВ И ПОЈ

Појачана је активност наших јединица у Словенији

Београд, 13 јануара. — У Срему осујећен је покушај непријатеља да изврши насилно извлачење јачим одељењем пешадије уз помоћ тенкова.

У Источној Босни, на отсеку Челић—Кораћ, после дводневних борби одбијен је непријатељски напад.

На подручју Власенице и на комуникацији Власеница—Хан Пијесак борбе и даље трају.

У Словенији, у Приморском, одбијен је испад Немаца из Ајдовшчине према Цолу. Убијено је 35 Немаца и уништен један тенк.

У Штајерској, наше јединице напале су једно непријатељско упориште у близини Марибора. Непријатељу су нанете губици и заплењено је четири митраљеза и 30 пушака.

У Горењском, на прузи Горица—Јесенице уништене су две локомотиве и девет вагона.

У Фурланији, уништена су четири немачка и два италијанска војничка транспорта. Убијено је преко сто непријатељских војника, а уништено два тенка, два блиндирана аутомобила, четири камиона, један топ, пет стотина пушака, већа количина мина и осталог ратног материјала.

У Идрији уништена је електрична централа и једна пилана.

Офанзива Црвене армије у Пољској
започела је освајањем преко 350 места

Москва, 13 јануара. — Совјетски информациони биро јавио је вечерас: Трупе Првог украјинског фронта, прешавши у офанзиву 12 јануара из реона западно од Сандомира, без обзира на рђаве временске услове и без подршке ваздухопловства, извршиле су продор силно утврђеног фронта противника на дужини од 40 километара и у току два дана бојева рашириле продор до 60 километара.

Наше напредовање било је припремљено јаком и добро организованом артилериском ватром.

Наше трупе јуришем су освојиле силно утврђене непријатељске тачке Стопнице, Хмелник, Буска, Вислица 350 насељених места, међу којима Чижух Скелзец, Лубања, Галуф, Зошћ, Скотники и друга.

У Будимпешти наше трупе настале су борбе за уништење опкољене немачко-мађарске групације и освојиле још 94 блока кућа.

На другим отсецима фронта извиђачка делатност и локалне борбе.

У току 12 јануара, наше трупе на свим фронтовима уништиле су и онеспособиле 36 немачких тенкова. У ваздушним борбама и дејством противавионске артилерије оборено је 8 непријатељских авиона.

Приговори краља Петра споразуму Тито—Шубашић
доказ несхватања положаја у Југославији

Лондон, 13 јануара. — Радио Лондон саопштио је синоћ:

Лондонски „Тајмс" у уводнику пише о јучерашњој изјави Краља Петра додајући да она садржи два приговора на споразум Тито—Шубашић. Прво, краљ се није сложио са предложеним саставом намесништва. Друго, он није одобрио аранжман да буде, док уставотворна скупштина не заврши посао, сва власт „дата једној јединој групи, то јест народно-ослободилачком покрету". У краљевој изјави се каже да би влада свих странака била једино стварна гаранција нове и боље будућности у новој Југославији, камо се краљ нада да ће се ускоро вратити.

„Тајмс" затим подвлачи да се неодобравање предлога о образовању привремене владе заснива на краљеву несхватању положаја у Југославији.

„У Југославији као и у другим деловима ослобођене Европе — пише „Тајмс", свака провизорна власт, ако жели да буде успешна, треба да буде створена око језгра покрета отпора који је активно допринео ослобођењу. Немогуће је никакво друго решење. Југославија још није потпуно ослобођена. Ипак је од апсолутно највеће важности и за садашњост и за будућност да се на југословенском тлу што пре образује власт коју би признале владе савезничких земаља. Разуме се да се таква власт може образовати само под вођством маршала Тита, који је стекао огроман углед и популарност широм целе Југославије."

У сличном тону пише целокупна штампа од деснице па до левице.

ИНФОРМАТИВНА СЛУЖБА КРАЉЕВСКЕ ВЛАДЕ ДЕЗАВУИШЕ КРАЉА ПЕТРА

Лондон, 13 јануара. — После учињене примедбе југословенског краља Петра на извесне тачке из споразума између маршала Тита и претседника југословенске краљевске владе др. Ивана Шубашића, Дирекција за информативну службу краљевске југословенске владе у својој емисији „Глас Југославије" демантовала је данас по подне изјаву краља Петра да би привремено предавање административне власти Комитету народног ослобођења значило предавање власти у руке једној партији.

У емисији „Глас Југославије" додато је:

„Споразумом Тито—Шубашић администрација Југославије легално је прешла у руке Народно-ослободилачког комитета као једне широке политичке организације свих југословенских народа која је упркос сепаратизму, упркос окупатора и квислинга успела да с једне стране уједини братске народе Југославије и да с друге стране води непомирљиву борбу против окупатора и њихових издајничких помагача. Из читавог развоја ове тешке борбе југословенских народа и братског јединства у заједничком националном фронту проистичеи да Антифашистичко веће није дело неке групе политичара, неког човека или партије. Оно је напротив самоникла и грандиозна творевина демократије и братског јединства народа Југославије. Споразум Тито—Шубашић има за основу и циљ учвршћење јединства народа Југославије, јачање идеала федеративне демократије, организације наше земље и остварење једне нове Југославије која ће бити излечена од свих мана предратне Југославије и која ће у духу новог времена и садашњих врућих потреба народа бити у стању да изгради бољи колективни и индивидуални живот за све грађане наше домовине."

На крају каже се да ће југословенски народи наставити да се боре за остварење демократских идеала без обзира на препреке на које могу наићи на свом путу.

БРИТАНСКА ВЛАДА ЋЕ И ДАЉЕ ПОДРЖАВАТИ СПОРАЗУМ ТИТО—СУБАШИЋ

Београд, 13 јануара. — Из британског министарства иностраних послова се јавља да ће британска влада и даље подржавати споразум постигнут између маршала Тита и доктора Шубашића.

КРАЉЕВ ПОСТУПАК ЈЕ НЕУСТАВАН — ПИШЕ „ДЕЈЛИ ХЕРАЛД"

Лондон, 13 јануара. — Краљ Петар одржао је одмах после своје изјаве састанак са британским министром спољних послова Идном. Ова изјава имала је непријатног утицаја тим више што се пре неколико дана на конференцији г. Идна и г. Черчила очекивало да ће краљ Петар усвојити споразум склопљен између др. Шубашића и маршала Тита.

„Дејли Хералд" пише да ће данас југословенска влада у Лондону дати свој пристанак за споразум између др. Шубашића и маршала Тита који је краљ Петар одбацио.

Краљевска влада сматра овај краљев поступак неуставним, јер је по уставу краљ дужан да се консултује са својим надлежним министром.

У ЛОНДОНУ СЕ СМАТРА ДА ЈЕ СПОРАЗУМ ТИТО—ШУБАШИЋ ДОБАР

Лондон, 13 јануара. — Радио Лондон саопштава:

У дипломатским круговима се сазнаје да је изјава краља Петра дата без претходног консултовања са британском владом. Краљ Петар је издао саопштење нешто пре свог састанка са Идном.

Познато је даље да се у Лондону сматра да је споразум Тито—Шубашић добар и да су се са њиме сагласиле британска и америчка влада.

У намесништво требало је да уђе и један претставник Хрвата, Срба и Словенаца и да у нову владу уђу претставници Националног комитета и претставници југословенске краљевске владе.

Примирје у Грчкој

Лондон, 13 јануара. — Потписано је примирје између главнокомандујућег британских снага у Грчкој, генерала Скобија, и организације ЕАМ-а и предати су услови примирја. Британски амбасадор у Атини примио је јуче 15 делегата радничких синдиката.

РАЗМЕНА ЗАРОБЉЕНИКА У ГРЧКОЈ

Атина, 13 јануара. — ЕЛАС је потписао примирје са британском командом. Борбе ће се обуставити у понедељак. Биће извршена размена заробљеника између ЕЛАС-а и британских трупа, али је ЕАМ одбио да пусти на слободу грчке таоце.

Позиви бугарских омладинаца, радника и жена за помоћ Југославији

Софија, 13 јануара. — Софиски радио јавља да је поводом апела омладинске комисије „Отачественог фронта" за скупљање помоћи братској Југославији и орган радничке странке објавио чланак под насловом „Братска дужност", који завршава речима:

„Акција отачествено-фронтовске омладине Бугарске не треба да остане само у оквиру омладинске акције већ треба да буде акција целокупне бугарске јавности. Бугарски народ треба да покаже највећу спремност да одвоји од свог макар скромног залогаја, да би помогао у невољи словенском брату, храбрим народима Југославије. То је наш дуг.

И женска комисија Националног комитета Отачественог фронта упутила је позив женама Бугарске за сакупљање помоћи братској Југославији нагласивши да је свака помоћ, макоико била мала, ако се на време да, — дупла помоћ. „Братство се ствара узајамним страдањем и узајамном помоћу."

Делатност Савезника у Италији

Лондон, 13 јануара. — На дан 11 јануара ујутро британски лаки бродови на Средоземном мору напали су један конвој и потопили два мања брода, а трећи су вероватно оштетили.

Неповољне временске прилике онемогућују борбене акције већег обима. На фронту Пете и Осме армије било је извиђачких делатности.

Мање снаге лаких бомбардера и ловаца британског тактичког ваздухопловства напале су непријатељски саобраћај у Северној Италији. Порушена су четири железничка моста у северној Италији.

ЕВАКУАЦИЈА АУСТРИЈАНАЦА СА ГРАНИЦЕ

Лондон, 13 јануара. — Према једној вести, издато је наређење да у појасу 30 километара од границе према Мађарској, Југославији и Чехословачкој и Италији треба да се евакуишу сви Аустријанци. То је мера предострожности, да аустријски држављани не би дошли у везу са ослободилачким покретима или Црвеном армијом која се приближава аустријским границама.

Чланови Гестапоа и лица која са њиме сарађују изузета су од овог евакуисања.

Земунско Сајмиште – фашистичко мучилиште народа

Батинање воловским жилама, ломљење кичме, трке мотоциклом преко живих затвореника, натеривање раздражених паса на људе — то је била омиљена забава фашистичких зверова у логору смрти

Комисија за утврђивање злочина окупатора и његових слугу у Војводини саслушала је низ сведока који су боравили у злогласном земунском логору где су фашистички злочинци поубијали преко 10.000 наших људи, жена и деце.

Ево неколико ових изјава.

5.000 ЗАТВОРЕНИКА КАЖЊЕНО "ВАЉАЊЕМ"

Марковић Милан из Земуна прича "Тринаестог јануара 1944 године упућен сам у логор у Земун. У то време управник логора био је Аустријанац Рапциг, који је замењивао отсутног Немца, Бекера. Он је био нешто блажи према затвореницима него Бекер. Док сам ја био тамо није никога убио, али је много тукао. Страшне злочине у логору чинила је логорска полиција на челу са Баном Величковићем, званим "четник", Кишићем, Милаином Сисојем (родом из Босне) и другима чијих се имена не сећам. Они су затворенике најчешће мучили батинањем и то тако су их, сагнуте као за заклон, са рукама на ножним прстима, батинали воловским жилама или гуменим палицама кроз које је била провучена жица. Људе су тукли све док нису пали; тада би их Немац Карло, из Панчева дочекивао ударцем ногом у браду; када би посрнули назад, поновљени су ударци по леђима.

Такво батинање изазвало би у најчешћим случајевима ломљење кичме од чега би затвореник после кратког времена умро. Батинали су најчешће из руке обести. Један Циганин из Срема издржао је највише за то време док сам ја био тамо. Он је примио 150 батина, а онда је од силних ударца умро. То је био јединствен случај издржљивости једнога затвореника из Црне Горе претукао је Величковић у толикој мери да смо га сутрадан нашли мртвог, са пеном у устима.

Истог дана кад сам стигао у логор морао сам издржати казну због бекства тројице затвореника. Кажњено је 5000 затвореника „ваљањем„. Ова казна састојала се у том што су се затвореници, постројени у петорке, морали ваљати на једну и другу страну по двадесет минута. То је изазвало вртоглавицу и повраћање. Оне који нису могли да издрже, кажњавала је полиција на тај начин, што је са батинама трчала преко њих, газећи их и тукући.

ПУШТАЊЕ ПАСА НА ЗАТВОРЕНИКЕ

Р.

После „ваљања" дошло је на ред трчање. Ако би ко од затвореника заостао, пуштен је на њега пас који га је уједао и кидао му одело, док је он морао стајати у ставу "мирно". Иначе би Немац пуцао у њега. Ово је била најмилија шала Немаца и изазвала је код њих веселост и смех.

Некадашњи мађарски павиљон на Сајмишту био је павиљон смрти. У њему су се одигравали страшни злочини. Једном је одведено у тај павиљон 1808 људи. Одвојено је осам људи, којима је обећан живот ако осталих 172 убију чекићем у главу. После овог страшног недела Немац Зулцер из Банатских Карловаца, организатор тог злочина, убио је и ову осморицу.

Врло често, Гестапо је довозио аутомобилом ноћу људе које ми нисмо ни видели, а који су одмах ликвидирани стрељањем или вешањем. Стрељано је обично Зулцер или Кисић.

„Услед страшне прљавштине и ушију појавио се тифус. Дневно је умирало 50—60 људи".

"НЕРВОЗАН САМ ШТО ДАНАС НИСАМ НИКОГА УБИО..."

Илија Гудовић из Земуна изјавио је следеће.

Један од главних џелата у логору био је Бане Величковић, звани "четник". Он је сваког дана убијао затворенике и тиме се хвалио. У јануару 1944 шетао се он по својој соби а затим ми се потужио:

Нервозан сам што данас нисам никог убио.

Затим је отворио врата собе, првог затвореника који је прошао позвао унутра и ударио га двапут мотком по врату тако да је пао мртав. Често се Величковић хвалио како једним ударцем може да убије два човека.

Једном сам видео како је тај исти Бане, тукао једног дечака од 14 година тако дуго по прстима на руци дрвеном мотком док му није све прсте сломио.

Шеф логора Боривој Кисић такође је често тукао и мучио, али нисам чуо да је кога убио.

Од Немаца најзверскије је мучио Јозеф Зулцер, Немац из Румуније. Он се често такмичио са Величковићем у убијању. Иза ове двојице није много заостао командант логора Бекер. Видео сам га како је постројио 80 Албанаца, те их редом страшно мучио и тукао.

МОТОЦИКЛОМ ПРЕКО ГОМИЛЕ ЖИВИХ ЉУДИ

Командант логора Бекер имао је поред самог логора у специјалној кући свој стан. Код њега је често долазило више официра и жена. Кад им је било досадно или кад би се напили, они би нас постројили и пуштали на нас псе. Пси су нас уједали а чим би се неко од нас покушао бранити, Немци би уз весело одобравање њихових гостију пуцали у дотичног. Често се дешавало да Кисић, Бекер или Зулцер наговаре на мотоцикл назад пијану жену и онда терају и по нама. Официр и жена су то посматрали смејући се.

У логору је било доста жена затвореница. Бекер, Зулцер или Кисић су поједине које би им се допале одводили са собом у командантуру и напаствовали их. Ако би се која жена одупирала, они су претили да ће убити њу или неког њеног рођака „који су се такође налазили у логору."

ОД ГЛАДИ ЈЕ УМРЛО ПО 150 ЉУДИ ДНЕВНО

Изјава Матије Вохалског:

„Приликом једне размене затвореника пребачен сам 5 маја 1942 године из логора у Старој Градишки на Сајмиште. Под јурњавом и ударцима кундака дотерали су нас у логор.

Већина затвореника били су Јевреји из Београда. Били су измучени глађу и тешким физичким радом. Кад није било стражара у близини неко би ми од њих добацио парче проје, што бих примио у пакету и проговорио неколико речи. Било их је 4000. Једнога дана саопштено им је да спакују своје ствари и буду спремни за покрет. Забринула нас је та наредба. Са зебњом су наслућивали шта их чека и нажалост, нису се преварили. За неколико дана вратили су се камиони препатрпани њиховим стварима. Схватили смо њихову судбину. Мучно су на нас деловала похабана дечја колица и њихова одећа.

Сваким даном погоршавао се режим у логору. Сваки, па и најмањи прекршај кажњавао се батинањем до смрти. Храна врло лоша, парче смрдљиве проје од 15 дека и четири децилитра посне чорбе или горке прне каве. Од тако лоше исхране ми смо се сви разболели. У јуну и јулу 1942 бројно стање логора било је 800. Дневно је умирало по 150 од глади. А колико их је тек свакодневно нестајало у мађарском павиљону! Главни џелат у том павиљону био је неки Новак, четник, бивши југословенски подофицир и неки Стојан из Сарајева. Једном сам крадом отворио врата тог павиљона. Пред очима пружила се страшна слика: на поду у локви крви лежало је девет лешева убијених ударцем по глави а један леш висио је на омчи.

„ХВАТАЛИ СМО ЖАБЕ И ЈЕЛИ"

Глад је постајала сваким даном све већа. Командант је забранио следовање хлеба и спремно тај хлеб у магацин. После 21 дан тај се хлеб убуђао и тада су нам од њега кували попару. То је покосило затворенике. Јести се морало, јер на земљи више није било ни једне травчице, на дрвету ни једног листа. Све смо појели. Хватали смо и жабе, живе их раскидали, мало сушили на сунцу и онда јели.

Од 8000 људи остало је свега 4000. Организација Тот преузела је 2000 затвореника, покушавајући да их мало нахрани да би били способни за рад. Од ових 2000 преживело је само 800. После тога је још један транспорт од 800 људи послат у Костолац на сечу дрва. Од ових је само 78 остало у животу. Остали су помрли и поубијани.

Масовно убиство 700 Јевреја у Црвенки

Радом Комисије за утврђивање ратних злочина, излазе сваким даном све више на видело недела фашистичких угњетача. Тако је ових дана расветљено немачко масовно убиство седам стотина Јевреја код Црвенке повучених из Борског рудника.

Лајош Хох, који је и поред тешких рана остао у животу, изнео је члановима комисије мученички пут својих другова од Бора до Црвенке.

Када је налетом непобедиве Црвене армије немачка војска у Србији била угрожена, она је повлачећи се испред непријатеља, повлачила за собом и четири хиљаде Јевреја, који су принудно радили у Борском руднику. Пут од Бора до Баје био је пут највећих душевних и телесних патњи. Храну им нису давали. Ако би се који од њих усудио да прими од мештана храну или пиће, стражар би га сместа претукао или убио.

— Није хлеб за њих. Њима нема места под сунцем! — говорили су стражари.

Јевреји су јели пресан кукуруз и нису се либили да поједу изгажени хлеб или у блато бачени купус и кромпир. Гладни, прљави, попепани и боси, морали су ићи стотинама километара, а понекад и трчати. Одмора није било. Ако би који успут пао, био би од стражара сместа претучен и убијен. Од Бора сваки километар било их је мање тако да од четири хиљаде до Баје није остао ни један.

4 и 5 октобра ова тужна поворка, већ знатно проређена, стигла је у Црвенку и сместила се по сушионицама циглане Велкера, Рауха и друга. Следећег дана одвојена је једна група од око 1700 Јевреја, који су наставили свој мукотрпни пут према Бају.

Спустила се била ноћ. Преостала група од око седам стотина Јевреја сместила се на почивак. Међутим, око поноћи немачки војници блокирали су циглану, упали су унутра и почели свој крваво „посао" — покољ. Штектање митраљеза и прасак бомби разлегао се надалеко и мешао се са запомагањем и јаукима. Безобзирно, Немци су газили преко полумртвих, ударали по њима штаповима и кундацима и када су изнакажена телеса побацали у јаме, „за сваки случај" бацали су на њих бомбе. Тек у зору Немци су завршили свој крваво „посао".

Само два Јевреја преживела су ову вартоломејску ноћ XX века. То су поменути Хох и један други, чије нам име није познато, који је увече легао на гомилу цигаља те тако остао неопажен и сутрадан побегао и нашао уточиште у бајшанској општини.

Ових дана комисија на челу са претседником Петром Мијачевићем, члановима експозитуре Анкетне комисије у Кули и командантом места Славком Нинковим, изишла је у Црвенку на лице места и утврдила постојање масовне гробнице. Већ саме зграде циглане показују јасно трагове оних несрећних жртава, које су у њима провеле своје последње часове. На све стране леже разбацане торбице, мањерке, капе, нешто што је некада личило на ципеле и безбројне друге ствари. Нађене су и белешке, које се не могу читати без узбуђења. Читајући их, човек се леди ужаса и долази до убеђења да је боље и погинути него то даље трпети.

За откопавање масовне гробнице био је потребан велик број радника. Избор је пао на Немце из Куле и Црвенке, јер баш њихови сународници били су ти, који су та недела починили. Њима се сада ето пружила прилика да виде наличје своје „Нове Европе".

Није дуго требало радити. Већ први ашов, забоден у земљу, дотакао се лешева. Призор је био језовит: Испретурано, без руке, ноге или главе, али подједнако окрвављене, лежале су жртве једна преко друге. Негде их је мање, негде више. Само на једном месту било је око четири стотине лешева. Чланови комисије на сваких неколико корака налазе нова улегнућа земље. Свака стопа слободног земљишта између гомила цигаља „искоришћена" је. Приступа се новим откопавањима, но слика је свугде иста, страшна и језива.

Немци и Немице, која откопавају лешеве, падају у несвест од страхоте и задатка. Стално вапе да они за то нису криви и моле претседника да их ослободи. Али ко да врши онда ту тешку дужност? Зар они, који су страдали од фашистичких угњетача и борили се против њих, или они, који су се одушевљавали фашизмом.

Рад комисије дошао је до резултата, који су поразни. Само у циглани нађено је седам стотина лешева побијених Јевреја. Даља откопавања која се врше на путу за Бају, бацаће нову светлост на недела оних, који су на туђим лешевима хтели да заснују и изграде бољу будућност себи, — своју „Нову Европу".

Ђ. Д.

Немачки војници у Пољској налазе уточиште

У бандама пољских издајника

Лублин, 13 јануара. — Под насловом „Агенти Гестапоа међу избегличким бандама" пише пољски лист „Пољски људови" о сарадњи пољских издајника са немачким Гестапоом. Лист пише: „Тек што је образована привремена влада на седници Народног већа, а већ смо добили нови извештај о зверствима издајничких банди за време Божића.

Један пољски официр са једним капларом хтели су да проведу божићне празнике у своме селу Осужица. Ту су нападнути од издајничких банди, официр је убијен, а каплар је бранећи се убио једног нападача, а другога ранио. И он је подлегао надмоћи противника.

Комисија, која је изишла на челу с командантом поручником Радечким, установила је да су то дела домаћих издајника. Он је убијеног нападача препознао и рекао је да је он за време немачке окупације радио код Гестапоа. Тај убијени је Немац, који се после ослобођења крио у бандама издајника."

Пољски листови нападају издајнички став Арцишевског и целе избегличке клике и каже да су немачки зликовци у тој издајничкој војсци нашли своје уточиште. Ти исти учествовали су у паљењу пољских села и градова, напаствовању жена и у злочинима сваке врсте. То је све у духу Гебелсовог, Хитлеровог и Химлеровог „Трећег Рајха" и Арцишевскове издајничке клике у Лондону.

Избегличка клика организовала је домаће издајничке банде. Арцишевски говори како се те банде боре против Немаца, а оне примају у своје редове највеће зликовце и противнике слободе пољског народа. То се слаже са немачком политиком.

Штампа их жигоше као непријатеље народа и позива народ да очисти своју земљу од банда и њихових помагача.

Омладина Војводине спрема се да брани своју житницу од поплаве

Војна управа за Банат, Бачку и Барању отвара за који дан у Новом Саду, под вођством хидротехничког отсека, курс за омладинске делегате из свих места дуж војвођанских река где постоје водне задруге и насипи за одбрану од поплаве, да би се они упознали са организацијом и разним начинима одбране од поплаве.

Циљ је да се оуладина Војводине укопча у организацију Водних задруга и да се изгради нови дух у вековној борби коју воде Војвођани у одбрани своје земље од поплаве. На курсу ће хидротехнички стручњаци показати делегатима на лицу места насипе и друге објекте водних задруга и упознати их са природом наших река и њихових поплава: упознаће их се основним појмовима хидрометрије и претсказивања поплава; о начинима градње насипа и њиховим осетљивим тачкама при поплави и примени разних начина одбране: о постепеној мобилизацији одбране од поплаве, о вршењу разних помоћних служби — телефонисти, курири, надзорници радова, коначари, као и здравствена и прехранбена служба. На крају курса делегатима ће бити раздељена приручна књижица као потсетник за припрему осталих омладинаца.

Омладинци и омладинке вршиће разне помоћне службе при одбрани од поплаве под вођством задружних стручњака инжињера, техничара и других.

По завршетку курса, у споразуму са својим водним задругама, омладинске организације УСАОЈ-а ће под вођством задружних стручњака одржати још пре пролећних високих вода вежбе на терену, где ће свака јединица и сваки појединац упознати не само своју деоницу него и вршење службе за време одбране.

Помоћ за што успешнију одбрану пружиће Војна управа, односно команде места и војних станица свих заинтересованих градова и села на подручју Војне задруге.

Значај ове најновије акције војвођанске омладине јасно се оцртава када се напомене да је велики део Војводине водоплавно подручје (око 1,200.000 јутара) заштићено насипима с обе стране река у дужини од око 1400 километара са телефонским линијама, са каналском мрежом од неколико хиљада километара дужине и близу 100 моћних црпних станиц.

У прошлости народ је гледао на установе водних задруга као на терет јер није било присније везе између народа и водних задруга. Често се дешавало да су, услед непотпуно изграђених система насипа и канала, земљишта у задружном подручју долазила под воду, што је била двострука штета — плаћен водоплавни допринос и пропала жетва.

Од ове сарадње омладине и народа са својим водним задругама очекује се да ће се рад тих установа интензивирати, и да ће водне задруге, активизиране сарадњом најширих народних слојева употпунити своје хидротехничке системе тако да се у будуће отклоне овакве штете. За ово ће бити потребан известан, не кратак, временски период.

Овогодишњи планови за одбрачу од поплаве биће друкчије састављени него што је то било до сада. Поред задружних организација ступа у службу хидротехничка организација Војне управе и народно-ослободилачке организације, а међу њима нарочито ће војвођанска омладина, организована у своме УСАОВ-у, ударничким радом дати пун допринос у одбрани своје земље од поплаве.

АУСТРИЈСКИ ПОЗИВ У СВЕТИ РАТ ПРОТИВ ХИТЛЕРИЗМА

Женева, 13 јануара. — Агенција ТАСС јавља: Аустријски партизани су путем своје радио-станице у Корушкој позвали аустријски народ у свети рат против хитлеризма.

КРОЗ ОСЛОБОЂЕНУ ВОЈВОДИНУ

СОЦИЈАЛНО СТАРАЊЕ У СРЕМУ

Ср. Митровица, 10 јануара. — По целом равном Срему остали су трагови борби, рушевине и згаришта. У многим местима је требало хитно помоћи. Одмах после ослобођења започело пружање помоћи. Тако је основан при ОН-ОО-у Отсек за социјално старање, који је повео бригу о избеглицама из још неослобођених крајева, одевао и нахранио нејач, помагао сиромашне и партизанске породице, инвалиде, погорелце итд.

Средства је било мало у односу према потребама, али су најосновније потребе ипак подмирене. Главни извори за дељење помоћи била су напуштена фашистичка имања, пошиљке из Бачке, добровољни прилози и роба трговаца мануфактуриста.

Одељак за социјално старање раздели ло је робу свима срезовима у Срему, а ови селима којима је било најпотребнија.

Раздељено је 1499 м. мушког штофа, 342 м. женског штофа, 554 м. платна, 1477 м. свиле, 606 м. пица, порхета и сличне материје, 48 труба платна.

Због велике потребе у оделима, подељено је 209 мушких одела, 448 чакшира, 778 женских хаљина или сукања, 180 дечјих одела, 296 зимских капута, 216 пари ципела или опанака, 774 пари чарапа 720 шешира или капа, 909 пари мушког рубља, 346 пари женског рубља, 216 пари дечјег рубља, 1124 џемпера, 813 марама.

Поред тога је подељено 1474 јастука, 678 јоргана и дуња, 162 сламарице, 987 чаршава 102 ћилима. Затим 251 кревет, 3 отомана, 180 ормана, 172 стола, 678столица, 50 шпорета или пећи. Раздељено је такође 6222 комада кухињских предмета, 6106 комада порцеланске робе и2.500 ком. ножева, виљушака и кашика.

Тако је пружена прва помоћ потребитима. Али чак је и међу њима, у том попаљеном и намученом крају, поведена кампања скупљања прилога за друге још више пострадале крајеве: и народ се одазива, спреман да помогне и свестан значаја те помоћи.

РАДНА ЧЕТА У ДОБАНОВЦИМА

Добановци, 13 јануара. — Добановци су скоро ослобођени. За време окупације нису никад били слободни као друга села, али зато сад хоће то да надокнаде, па с вољом и полетом учествују у општем послу оспособљавања и подизања земље.

У Добановцима је основана радна чета која броји 324 лица, људи, жена, омладине. За четири дана ова чета обрала 52 јутара кукуруза са напуштених фашистичких имања. Као ударници истакли су се другарица Нада Плавшић и Анница Светић.

У ПАШИЋЕВУ СЕ МЕШТАНИ БРИНУ О СВОЈОЈ БОЛНИЦИ

Пашићево, 13 јануара. — Месни народно-ослободилачки одбор у заједници са АФЖ-ом и УСАОЈ-ом организовао је у Пашићеву болницу са приличним бројем кревета. За болницу су употребљене две најбоље фашистичке куће. Лекарску дужност у њој врши са успехом и вредно доктор Васа Вуковић. Њему у послу помаже десет чланица УСАОЈ-а које су се јавиле за болничарке и које самопрегорно негују болеснике. Чланице АФЖ-а воде бригу о снабдевању, о свакодневном уређивању болнице, о храни, рубљу и креветској пресвлаци.

Досада је болница примила знатан број поклона од мештана. Треба истаћи имена Теодора Андрића, Владимира Ботића, Милана Малешева и Фрање Хевер, који су поклонили по једно угојено свиње. У болници се лече поред наших и руски рањеници. Један од њих одлазећи, поклонио је знатну суму новаца у знак захвалности.

Болница је лепо уређена, чиста и претставља понос мештана.

КОНФЕРЕНЦИЈА НАШИХ ЖЕНА

Белегиш, 13 јануара. — Сасвим изненада је дошла другарица из С. О. А. Ф. Ж. а да одржи конференцију са нашим женама. Живо се трчало на све стране и организовало. Ипак, иако је било касно увече, дошло је 40—50 жена. Оне су биле врло заинтересоване. Нарочито су пажљиво слушале када је другарица говорила о покрајинској конференцији, о том најсвечанијем дану, када ће се сакупити претставнице слободољубивих жена Војводине да проговоре о својим тешкоћама, протеклом раду и о будућим задацима. Споменула нам је другарица и огромну важност привреде, нарочито пољопривреде. Од наше активности зависи да ли ће наши борци бити гладни, да ли ће неплодни крајеви имати довољно хране, они крајеви који су дали све за нашу НОВ. Ми жене све смо се сложиле да радимо што више у прилог НОВ. Нарочито нам је другарица истакла да треба да се такмичимо за покрајинску конференцију скупљањем прилога. И заиста, када смо други дан кренуле да скупљамо прилог, сакупили смо 60.000 куна, 30 кг масти, 200 кг брашна и много другог. То је леп доказ да жене и сада и ако борба траје већ 3 године, нису престале давати за нашу јуначку војску.

Давале су, и даће док се ова светла борба не приведе крају. У. Ђ.

ДОМ КУЛТУРЕ ОТВОРЕН ЈЕ У ИРИГУ

Ириг, 12 јануара. — У Иригу је 8 о. м. отворен на свечан начин Дом културе. Овакви домови отварају се у све већем броју места у Војводини. Народ узима у томе значајног учешћа, јер га заправо он и покреће. У Иригу је отварању присуствовало толико света да није могло стати у салу него се тискало око ње. У самој сали, окићеној и украшеној сликом маршала Тита, после уводне речи, говорио је секретар ЈНОФ-а за срез Иришки. Он је у свом говору нагласио између осталог, значај народног јединства оствареног у ЈНОФ-у и рекао да је народ и поред напора који има да поднесе поред тога што се све мора уложити за фронт, остварио већ у овој борби такове тековине какве се нису могле стећи ни у мирно време пређашњих владавина. Затим су говорили претставници СНОО-а, АФЖ-а и УСАОЈ-а. Говорница УСАОЈ-а позвала је омладину да овај дом учини заиста својим, што ће постићи ако се културно дигне на висину и покаже се и тако достојна места, које је у борби освојила.

ПРХОВО НА ЗАЈЕДНИЧКОМ ПОСЛУ

Прхово, 13 јануара. — Када је стигао позив из СНОО-а да је потребно што више кола да изађе на аеродром на рад, сви домаћини из села Прхова који су имали по два коња, изишли су на рад. Многи који су у то време били ван села, када су се вратили и чули за позив, кренули су за овима.

Док су се они тако примерно одазвали, домаћини с једним коњем су предузели нов посао. Товарили су и вукли кукуруз са њиве у село. Радна чета од 100 чланова је за три дана обрала 30 јутара кукуруза и исекла кукурузовину. Тако је и тај комплекс заједничке земље уређен и спреман за жетву.

МАЛЕ ВЕСТИ О РАДУ АФЖ-А

Илок, 12 јануара. — Из такмичења жена за Покрајинску конференцију вредно је истаћи пример другарице села Черевића, који показује како треба радити. Сваког јутра жене су се састајале пред МНОО-ом и полазиле на рад у једну кућу где су прале на преслицама, чешљале вуну и плеле. Тако је радило њих 50 до 11 сати ноћу и дуже.

Као најактивније истакле су се Тинка Јошнов, Сока Јаковљевић и Катица Милинковић.

•

Сремска Митровица, 12 јануара. — Лепо су се показале жене из Старих Бановаца. Требало је, да би се отпремило брашно за нашу војску, скопити неколико стотина врећа. Позване су радне јединице АФЖ-а. Сложно су се одазвале 63 жене. „Имала сам важног свога посла“ вели једна између њих „али кад се ради за нашу војску, то је важније.“

„Будимо срећне“ — каже друга — „што можемо радити у слободи коју смо толико желеле. Сад је морамо сложно чувати“.

Дописник ТАСС-а о уличним борбама у Будимпешти

Москва, 13 јануара. — Изнад Будимпеште слива се непрекидна грмљавина пуцања тешке артилерије. У граду дејствују топови разног калибра. Да видимо где се налазе ти топови, како се понаша особље које тим топовима рукује!

Да се дође до једног од њих, треба проћи кроз много улица у једно мало двориште уоквирено високим зградама, ићи уз пољаве степенице. Улазимо у једну собу и видимо противтенковски топ намештен у једном орману. Испред њега направљена рупа од цигаља. Командант топа, човек округла лица стално је заузет управљањем ватре. Нишанџија има толико посла, да не може да запали цигару. На идућем крају улице, у једној крчми, налази се други топ и оба пуцају на другу страну улице у жуту четвороспратну кућу у којој се још увек налазе Немци — Немци држе читаву другу страну улице. Били смо у предњој линији фронта. И Немци са прозора пуцају преко улице. Они из позадине доводе појачања у ту кућу.

Војници непрестано посматрају прозоре прекопута улице и ако примете цев митраљеза, одмах се издаје наређење за пуцање. Топовско зрно лети кроз прозор и уништава противнички митраљез.

Одједчом зврји телефон: тенкови, брзо, тенкови долазе! Истог часа чује се страховита експлозија, црвена прашина лети и цигље падају на све стране. Са прозора видимо једног немачког „Пантера“, иза њега још неколико, а после примећујемо транспортере.

Наш топ пуца доле низ улицу, први тенк обухваћен је ватром, други тенк застаје, а и три оклопна транспортера иза њега. Развија се жестоба борба. Транспортери су пуни немачких војника, који искачу из њих и беже у прве куће.

Из суседне улице разлеже се громко „ура!“. Наши војници трче на улицу и заузимају заседу код врата са противоклопним пушкама. После тога војници трче преко улице, јуришају и улазе у суседну кућу. Иза куће чује се јача пуцњава. Наше јединице заобишле су ову кућу и освојиле немачке положаје. Значи да морамо да бирамо нову позицију.

ОПЕРАТИВНИ ИЗВЕШТАЈ СОВЈЕТСКОГ ИНФОРМАТИВНОГ БИРОА ОД 12 ЈАНУАРА

Москва, 13 јануара. — У току 12 јануара у Будимпешти наше трупе стежући обруч око опкољених немачких група заузеле су парк Варошлигет и гробље Керепеши, рафинерије нафте, фабрику оружја и вештачког ђубрета. Заузето је 135 блокова зграда.

У току 11 јануара у Будимпешти су наше трупе заробиле 1270 немачких и мађарских војника и официра. На железничкој преговарној станици заплењено је 5100 железничких вагона и 31 локомотива.

Северозападно и западно од Будимпеште наше трупе су успешно одбијале нападе противникове пешадије и тенкова.

У току 11 јануара у овом реону онеспособљено је и уништено 57 немачких тенкова а оборено је шест противничких авиона.

На другим секторима извиђачка делатност и борбе локалног значаја.

СТАНОВНИЦИ БУДИМПЕШТЕ ОПИРУ СЕ ОРУЖЈЕМ ПРОТИВ ЕВАКУАЦИЈЕ ОД СТРАНЕ НЕМАЦА

Мађарски војници и грађанска лица која су пришла Црвеној армији и који показују отворену мржњу према Немцима говоре како Немци систематски руше град, приватне и јавне зграде у вароши.

Цивили се склањају по подрумима и таванима, а Немци често пута дижу у ваздух куће да пре тога нису ни известили становништво које је у тим кућама. Има на хиљаде таквих људи.

Најновије вести из иностранства

Британски бродови снабдевају Русију кроз Црно Море

Лондон, 13 јануара. — Савезнички трговачки бродови превозе снабдевање непосредно у руске црноморске луке преко Дарданела.

Поморски стручњаци британског радија коментаришу ово на следећи начин:

Британска морнарица пролазећи не само главним морским путем кроз Средоземље него и кроз тесне воде Егејског мора одашиље снабдевање у Русију кроз Дарданеле, што захтева две трећине пута мање него кроз Персиски залив.

—о ★ о—

НЕМЦИ НАСИЛНО ОДВОДЕ ЉУДЕ ИЗ ЧЕХОСЛОВАЧКЕ

Москва, 13 јануар. — Становништво ослобођених крајева Чехословачке радосно дочекује своје ослободиоце, борце Црвене армије. Из више реона у близини фронта Немци су насилно одвели велик део становништва. У неким селима остало је само 20—30 породица, а нека села су сасвим пуста. У граду Прешеву организован је логор, одакле су Чехословаци отпремани у Немачку на рад. Многи су се спасли бежањем у шуму, док није стигла Црвена армија. Становништво ослобођених крајева Чехословачке пружа војсци свесрдну помоћ.

★

„ИМАНИТЕ" О ФРАНКОВОЈ ШПАНИЈИ

Париз, 13 јануара. — Француска штампа по питању Франкове Шпаније је врло јасна. Француски лист „Иманите" каже да треба оборити Франка. Лист пише да Фаланга држи у затвору 800.000 Шпанаца. Сваки дан се стрељају људи и жене и лист позива да једног дана треба завршити са овим зверствима.

У шпанској војсци има и сада 20.000 немачких војника који су разбацани по разним јединицама.

По паду Немачке треба да се уништи и Шпанија да би се обезбедила потпуна победа демократије у целој Европи.

Без Немачке и Италије Франко не претставља ништа.

ИЗЈАВА БИВШЕГ ШПАНСКОГ МИНИСТРА СПОЉНИХ ПОСЛОВА

Мексико, 13 јануара. — Министар спољних послова у влади Др. Негрина, бившег претседника шпанске републиканске владе, дао је изјаву на конференцији штампе, да постоји намера да се у Шпанији поврате сви шпански политичари у емиграцији и да на слободним изборима народ изрази своју вољу тј. какву владу жели. Негрин жели да уједини све странке за образовање демократских власти у Шпанији.

★

„ЛЕТЕЋЕ ТВРЂАВЕ" НАПАЛЕ СИНГАПУР

Лондон, 13 јануара. — Савезничке трупе на острву Лузону заузеле су још пет места и њихове претходнице налазе се на 150 километара од Манile, главног града Филипинског архипелага. Успостављен је додир са јапанским снагама на острву.

Амерички авиони са носача авиона напали су обалу Француске Индокине.

У Бурми су британске трупе у контакту са јапанским снагама. „Летеће тврђаве" са својих база у Индији нападе су поморске базе Сингапур и Пенанг.

★

ОЧЕКУЈЕ СЕ СЕДНИЦА ДОЊЕГ ДОМА

Лондон, 13 јануара. — Британски Доњи дом одржаће у току наредног четвртка и петка дебату о ситуацији у Грчкој и општем ратном положају. Очекује се да ће дебату отворити премијер Черчил исцрпним извештајем о Грчкој и опширним прегледом ратне ситуације.

ИСПРАВКА. У јучерашњем броју нашег листа у посмртном огласу Милана Ђукића дан сахране је погрешно отштампан. Уместо 8 децембра 1944 године требало је бити 8 јануара 1945 године.

Западни фронт

Нов напад америчких трупа у Арденима успешно се развија

Лондон, 13 јануара. — Данас су америчке трупе на Арденима почеле један већи напад на фронту од 15 км на подручју Ставло — Малмеди. Према последњим вестима америчке снаге напредовале су 1200 метара.

На другим секторима ове избочине Немци се и даље повлаче. Западно од подручја на коме америчке трупе врше нападе. Немци пружају јак отпор.

Друге америчке снаге врше притисак у правцу југа према путу Фалез—Сен Вит најважнијој линији за снабдевање која је преостала Немцима у унутрашњости избочине.

Западно од избочине британске трупе поново су знатно напредовале западно од пута Лароп—Бертољ и наилазе на умерени отпор непријатељских заштитника.

Даље на југу Трећа америчка армија врши притисак на други западни део врха избочине.

На јужном крилу Трећа америчка армија очистила је важне положаје од Немаца источно од Бастоња и јужно од реке Вилц. Заробљено је преко 3600 немачких војника.

На Сарском сектору и даље се настављају локалне акције у околини Сарбаха, јужно од Сарбрикена.

У доњим Вогезима Американци су напредовали до извесних тачака. Северно од шуме Хагенау нанети су непријатељу тешки губици. Настављају се борбе у Хатену, селу на Мажиновљевој линији.

У Алзаској равници одбијени су немачки напади јужно од Штрасбурга.

УСПЕХ ПРВЕ АМЕРИЧКЕ АРМИЈЕ

Лондон, 13 јануара. — Прва америчка армија је од 16 децембра до данас заробила 18.348 немачких војника, уништила 222 тенка и запленила 16, уништила 627 моторних возила а запленила 114.

Међу изгубљених и уништених тенкова претставља снагу трију оклопних дивизија. Британска армија заробила је од почетка противофензиве преко 12.000 Немаца, нарочито у области Рошфора. Када се све ово узме у обзир тек нам тада може бити јасно зашто је фон Рундштет наредио повлачење.

ЛИКВИДИРАН НЕМАЧКИ „ЦЕП" КОД ОРЛАНЖА

Лондон, 13 јануара. — Немачко повлачење се наставља. Југоисточно од Бастоња наше трупе ликвидирале су један мали немачки цеп северно од Орланжа. Одбијен је немачки покушај прелаза реке Зауер.

Јуче су рђаве временске прилике онемогућавале активније учешће авијације. Нападнуте су само железничке и путне раскрснице. Код Минингена разорено је једно стовариште муниције. Нападнуто је неколико железничких мостова преко реке Зимер код Зимеринга. Нападнута су железничка постројења у Ибингену. Забележен је успех код Саргеминда. У области реке Рајне непријатељ је подузео јаче нападе уз подршку 15 тенкова. Борбе се и даље продужавају, уништена су четири тенка.

Непријатељ наставља са нападима на мостобрану реке Рајне. Јужно од Штрасбурга заузели су Немци село Обенхајм.

—«★»—

АКТИВНОСТ ДАНСКИХ ПАРТИЗАНА

Штокхолм, 13 јануара. — Како се јавља из Шведске, дански патриоти упали су у главну пошту у Копенхагену, однели пошту и с њом чек на 25.000 круна, намењених немачком комесару у Данској, Бренеру.

Сва заплењена документа и писма биће објављена у данској „белој књизи" од стране покрета отпора.

РАД ТРАХОМНЕ АМБУЛАНТЕ

Извештава се грађанство да трахомна амбуланта Хигијенског Завода у Новом Саду (угао Булевара Кр. Марије и улице Војводе Путника) ради свакодневно — изузев недеље и празника — од 9 до 11 часова пре подне.

ПРИЛОГ РАДНИКА ВОЈНЕ РАДИОНИЦЕ У НОВОМ САДУ

Радници војне радионице у Новом Саду: кројачи, кројачице, обућари, чизмари, опанчари, крзнари и кожари приложили су преко наше редакције 46.500 динара, 3.075.50 пенга, 5.600 кунa, 9 червонаца, 9 рубља за Народно-ослободилачку војску.

ПРИЛОГ НОВОСАДСКИХ ГОСТИОНИЧАРА ЗА РАЊЕНИКЕ

Гостионичара у Новом Саду приложили су за рањенике у Војној болници у Новом Саду:

По 100 пенги: Заплетал Драгутин, Шајтош Петар, Бојић Милорад; *по 50 пенги:* Пајић Добривој, Јовановић Ђока, Керац Невенка, Малетић Јован, Белић Никола, Недељковић Гавра, Николић Мита, Поповић Пера, Апић Љубомир, Милош Милош, Срећанов Рада, Вутрин Стеван; *по 40 пенги:* Павлов Мика; *по 30 пенги:* Гргуров Влада, Конић Розалија, Ипић Коста, Милошевић Јоца, Мољац Сава, Сентивапац Момир, Мишковић Воја, Мијатовић Драгић; *по 25 пенги:* Стефановић Марко; *по 20 пенги:* Аврамовић Петар, Мушицки Павле, Милић Тоша, Злоколица Тинка, Милинков Гавра, Јовић Младен, Атанацковић Жарко, Богданов Аћим, Попов Дамјан, Срећанов Мирко, Буковачки Марко, Симић Тима, Влајков Мика, Јанчелић Пера; *по 10 пенги:* Евић Косана. Укупно 1.535 пенга.

ПРИЛОЗИ ЗА РАЊЕНИКЕ И ПОСТРАДАЛЕ

Друг Иван Сабљак из Новог Сада приложио је преко наше редакције 10.000 куна за рањенике Народно-ослободилачке војске и 2000 динара за пострадале у Срему.

Жена Љубомира Апића (који се налази на присилном раду у Немачкој) из Новог Сада приложила је преко наше редакције 10.000 динара и 100 пенга за рањенике Народно-ослободилачке војске.

Поново је отпочела рад хигијенски уређена стручна радња за његовање ногу (педикир) у Пештанској улици до Палас биоскопа

Ове недеље излази из штампе
ВЕЛИКИ ИЛУСТРОВАНИ ОРПСКИ НАРОДНИ КАЛЕНДАР
БРАНКОВО КОЛО
ЗА 1945 ГОДИНУ
Календар је штампан на финој хартији са добрим штивом и много слика
Цена му је 6 пенга или 240 дин.
Може се добити у штампарији ЉУБОМИРА БОГДАНОВА, Житни трг. 19.

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

Поводом трагичне смрти наше миле и никад непрежаљене кћери, сестре, унуке, нећаке итд.

КСЕНИЈА МИКАЛАЧКИ
ученица III. разреда гимназије

која је 29 децемра 1944 године несрећним случајем погинула и 31 децембра 1944 године сахрањен у најлепшем цвету младости у 15 години млађаног живота овим се топло захваљујемо г. др. Давидовићу и његовим асистентима, који не жалећи труда све учинише да би је отргли од смрти. Нарочито се захваљујемо другарима В. Јовановићу и Јову Крстићу, особљу Занатске војне кухиње, занатлијама, као и свима онима познатима и непознатима, који својим прилозима допринеше, њеној скромној сахрани. Најзад топло се захваљујемо и свима онима, који милу нам покојницу, нашу дику и понос до вечне куће отпратише.

До гроба ожалошћени отац: КОСТА, мати: ДРЕНКА, брат: РАДОСЛАВ и остала родбина.

КРОЗ НОВИ САД

Нови Сад, 14 јануара 1945

БИОСКОПИ:

АПОЛО: у 14, 16 и 18 часова „Јунаци арене", америчка лакрдија.

ОДЕОН: у 14, 16 и 18 (20 војничка) часова „Крваво јутро", амерички филм.

ПАЛАС: у 14, 16 и 18 (20 војничка) часова „Четири мускетира", талијански луткарски филм.

АНТИФАШИСТИЧКА ИЗЛОЖБА од 8 до 20 часова.

Дежурна апотека **ПОПОВИЋ**, Кр. Петра 11.

★

ПОЗИВ РУКОВАОЦИМА ТРАКТОРА

С обзиром на претстојеће пољопривредне радове овог пролећа, а нарочито да ће се велики део земљишта орати тракторима, овој Команди су потребни подаци о бројном стању руковаоца трактора.

Да би се добавили ови подаци, позивају се сви руковаоци трактора а који станују у Новом Саду, да се јаве сваки у своме реону и то најдаље до 20 јануара 1945 године да би овима дали тражене податке.

★

СПОРТ

РАДНИЧКИ (Нови Сад)—ВОЈНА РАДИОНИЦА (Нови Сад)

Данас, у недељу, 14 јануара, одржаће се пријатељска ногометна утакмица између месних клубова, на игралишту „Карађорђе". Почетак у 2.30 часова по подне.

За ову утакмицу Раднички позива следеће играче: Ковачевић, Папић, Мајтан I., Аврамовић, Мајтан II., Билбија, Чонић, Бубањ, Јошка Николић, Бураји II., Манојловић, Михајловић, Шереш, Креч и Чапков Н.

★

Мали огласи

ИЗДАЈЕ СЕ лепо меблирана соба као и меблиран стан од 1 собе, 1 кухиње са нузпросторијама. Љубљанска ул. бр. 34.

★

Изгубљено

ВАРЊУ ЈЕЛИСАВЕТА, Нови Сад, Суботичка ул. бр. 64 изгубила је своју пријавну листу, коју овим оглашава неважећом.

ПАЛ МАРГИТА, Нови Сад, Добротвора Владимира Матијевића ул. бр. 35 изгубила је своју пријавну листу, коју овим оглашава неважећом.

КУРУЦ ЈЕЛИСАВЕТА, Нови Сад, Војводе Бојовића ул. бр. 11 изгубила је своју пријавну листу, коју овим оглашава неважећом.

БАНЧИЋ ЈОВАН, Нови Сад, Карађорђева ул. бр. 28 изгубила је своју пријавну листу, коју овим оглашава неважећом.

АНА ЈЕМЕЊИК, Нови Сад, Браће Рибникара ул. бр. 18 изгубила је своју пријавну листу и легитимацију коју овим оглашава неважећом.

САЛАИ ФРАЊА, Нови Сад, Саве Вуковића ул. бр. 4 изгубио је своју пријавну листу, коју овим оглашава неважећим.

БЕГОЈЕВ АНКИЦА, Нови Сад, Шајкашка ул. бр. 15 изгубила је своју пријавну листу, коју овим оглашава неважећом.

МУЛИЋ ЈОВАН, Нови Сад, Ст. Брановачког ул. бр. 1 изгубио је своју пријавну листу, коју овим оглашава неважећом.

ЛЕПОСАВА ЈОСИМОВИЋ, Нови Сад, Кајмакчаланска ул. бр. 4 изгубила је своју пријавну листу, коју овим оглашава неважећом.

ЕВИЋ КОСТА, Нови Сад, Орловића Павла ул. 45 изгубио је своју пријавну листу и руску легитимацију, које овим оглашава неважећима.

ГАЈГЕР ЈЕЛЕНА и **ИЗАБЕЛА**, Нови Сад, Ђорђа Магарашевића ул. бр. 12 изгубиле су своје карте за снабдевање и моле налазача, да их врати натраг, на горњу адресу.

МИЛУТИНОВИЋ ДАНЧЕ изгубила је ташну тегет плаву са пенкалом, легитимацијом и буђеларом. Моли налазача да врати уз добру награду у Краља Александра ул. у радњу.

„Слободна Војводина" излази сваког дана — Уредништво и администрација Нови Сад, Футошка улица број 50 — Телеф. Уредништва 21-37.